

1/2 IDI MOHOU ZÁSTAT!

Čtvrtek, 03 března 2011

Před pár set lety se papež rozhodl, že vypudí 1/2 idy z Říma. Tím se to samozřejmě nelíbilo a strhlo se velké pozdříví. Nakonec tedy papež nabídl ústupek - skutečně se zástupcem říšské komunity náboženskou diskusí a pokud bude poražen, 1/2 idi mohou zůstat. Jenže - nikomu se do diskuse s papežem nechtělo, tak nakonec papežovi dříve starého Mojžíše, který celý život strávil uklízením ulic a tak vlastně neměl co ztratit.

Mojíšeho měl jen jednu podmínku - během svého života toho moc nenamluvil, protože se s ním málokdo vůbec bavil a tak chtěl, aby se ona náboženská debata odehrála mírně. Papež nakonec souhlasil.

Nadešel onen velký den. Mojíšeho seděl naproti papežovi u velkého stolu. Za naprostého ticha papež po minutě vztyčil ruku se dvěma zdviženými prsty. Mojíšeho se na něj podíval a zdvihne jeden prst. Papež poté naznačil kruh okolo hlavy. Mojíšeho ukáže na zem, kde sedí. Papež pak vytáhne hostii a láhev měrného vína, Mojíšeho odpoví tak, že vytáhne jablko. Pak se najednou papež postavil a říká: "Vzdávám to, ten muž je pátý; chytrý. 1/2 idi mohou zůstat."

O půl hodiny později se kardinálové shromáždili u papeže a chtěli slyšet vysvětlení. Svätý Otec povídá: "Nejsem ukázal těmi prsty na znamení Svaté Trojice. On odpoví dal jedním prstem, symbolizujícím jednoho Boha, který zůstal našim vírám společný. Tak jsem mu ukázal kolem nás, že Bůh je všude, ale on ukázal na zem, že Bůh je také přímo s námi. Vytáhl jsem hostii a víno, abych naznačil, že Bůh nám odpouští naše hříchy. A on zas vytáhl jablko, aby mi připomenul prvotní hřích. Měl zkrátka odpověď na všechno. Co jsem měl dělat?"

Mezitím se 1/2 idé shromáždili kolem Mojíšeho a ptají se ho, co se vlastně stalo. "Nejdříve mi ukázal, že máme dny na to, abysme vypadli, tak jsem mu dal najevo, že ani jeden z nás se odtud nehne. Pak ukázal, že celé tohle másto od nás chce vyčistit a já mu ukázal, že hodláme zůstat právě a přesně tady, kde jsme doma." "A co potom?" "Já nevím. On si vytáhl svoji svačinku, tak jsem si taky vytáhl svoji." Vyptává se mladý učeného profesora ze říšské školy na různé záhady náboženské, a je mu divná jedna věc. "Jak to půjde, že rabín má děti. Vždyť papež nedělá nic jiného než studuje písmo." "To ti mohu říci. Večer, když studuje a studuje a není tomu studiu žádný konec pátý; istoupí k nám dvanáct tisíc andělů. Dva tisíce z nich ho vezmou za jednu ruku, dva tisíce za druhou ruku, dva tisíce za jednu nohu, dva tisíce za druhou nohu - a tak ho lehce snesou na lože k jeho manželce." "A co těch ostatních dvanáct tisíc andělů?" "Ti ho pak zas tahají zpátky ke studiu."

Pan Roubíček navštívil svého právníka Jajtelese. "Rád bych si jich zajistil pro další případ - jestli ovšem budou pozitivně přesvědčen o úspěchu," začal mnohaznačně Roubíček.

"Tak to vysypou, ale hezky popořadě," pobídl ho Jajteles. A Roubíček se rozpovídal a pak vykreslil případ jedné velice křehké, kdy se společník dopustil - přes písemnou uzavřenou smlouvu - jasněho podrazu. "Tak co, doktore, šlo by to? A s jakým výsledkem?" končí svůj výklad Roubíček.

"To je brnkačka," pochvaloval si kausu doktor Jajteles, "takový případ by mohl prohrát jen úplně lež!"

Roubíček vstal a odcházel. "Co jim je," zarazil se doktor Jajteles, "řekám jim, tohle se nedá prohrát!" Roubíček se ve dveřích jen smutně pootočil a procedil: "Však právě. Já jim to exponoval - z pohledu - té druhé strany." Potkají se říšské mámy: "Tak co, Růt, jak se dají děti?"

"Ani se neptej, náš; Mojíšeho si vzal páknou mrchu! Do jedenácti se válí v posteli, celý den trádá venku a utráčí buď za co, a když chudák kluk celej uhoně nej večer konečně půjde domů, myslíte, že pro něj má poťáplou vešmě? Pche! Je; ho nutí, aby ji vzal do drahé restaurace!"

"A co Esterka?"

"Ta si vzala učeného svatce! Snídani jí nosí do postele, koupí jí všechno, na si vzpomene, a večer ji vodí do prvotních podniků."